

Report německého pozorovatele referenda z Donbasu (VIDEO)

- CZ24 News | 27. září 2022

DONBAS: Jak již víte, tak v oblasti Donbasu nyní probíhá referendum o připojení k Rusku nebo setrvání s Ukrajinou. Německý novinář Thomas Röper, který průběžně přináší zprávy z Donbasu po celou dobu konfliktu, nyní v místě působí jako jeden ze zahraničních pozorovatelů.

[Jeho postřehy](#) si můžete přečíst dále:

Skupina pozorovatelů byla v Moskvě rozdělena do dvou skupin, z nichž jedna bude zpočátku sledovat v ruských městech, jak hlasují uprchlíci z postižených regionů, zatímco druhá skupina bude sledovat hlasování v Donbasu a v regionech Záporoží a Cherson. Referendum bude trvat čtyři dny, po dvou dnech si skupiny pozorovatelů vymění oblasti, které navštíví.

V pátek 23. září jsme brzy ráno opustili hotel, kde jsme zůstali v Moskvě a byli jsme odvezeni na letiště, odkud jsme letěli na Krym. Jsem ve skupině, která bude nejprve pracovat na Donbasu a v Záporoží a Chersonu. Tato skupina byla také rozdělena, část, se kterou cestuji, letěla na Krym, aby odtud pracovala v Chersonu a Záporoží, zatímco druhá skupina má cestovat z Rostova na Donu do Donu.

Naše skupina byla také rozdělena do čtyř skupin, přičemž každá skupina sledovala hlasování jeden den v Chersonské oblasti, respektive v oblasti Záporoží, a jeden den na Krymu, kde bylo ubytováno mnoho uprchlíků z regionů. 23. září dvě skupiny odešly do Záporoží a Chersonu, zatímco jsme zůstali na Krymu.

[Referendum](#) se koná během tří dnů (pátek, sobota a pondělí) formou domácích návštěv a mobilních volebních uren, kde volební pracovníci nabízejí oprávněným voličům hlasovat doma, v práci a podobně. Tento postup byl zvolen hlavně z jednoho důvodu, a to, že se očekává, že se ukrajinská armáda pokusí ostřelovat volební místnosti. Vzhledem k tomu, že mnoho voličů mohlo zůstat doma ze strachu, byl tento postup zvolen, aby se zabránilo velkému shromáždění lidí, které by se stalo cílem ukrajinského dělostřelectva. Pouze v neděli budou volební místnosti otevřeny za maximálních bezpečnostních opatření.

V sobotu 24. září jsem byl v Chersonské oblasti, což je pro Rusko nejtěžší oblast. V Luhansku a Doněcku je nálada jasná a nepřekvapilo by mě 99% podpora vstupu do Ruska.

V Záporoží a Chersonu není nálada tak jasná, jak [jsem hlásil](#) na své první cestě do konfliktní zóny v březnu. V Záporoží je podle mého subjektivního dojmu podpora Ruska 70 až 80 procent. To byl můj dojem kolem března, i když se to mezitím mohlo změnit, protože v té době byly problémy s dodávkami. Mezitím je tam život do značné míry normální a mnoho věcí se dokonce stalo levnějšími, protože mezitím byl zaveden rubl jako platební prostředek a byly zavedeny ruské ceny – zejména za benzín, elektřinu a topení – které jsou mnohem nižší než na Ukrajině. Takže lidé už mají pocit, že jsou na tom materiálně lépe „pod Ruskem“ než v letech na Ukrajině. To a ostřelování civilních cílů Ukrajinou v této oblasti mohlo zvýšit souhlas s Ruskem.

V Chersonu je podpora Ruska nejvyšší, dokonce i proruská administrativa regionu předpokládá v referendu [jen asi 60% souhlas Ruska](#).

V sobotu brzy ráno jsme opustili hotel na Krymu a byli jsme odvezeni na hranici, kde nás již očekával zástupce vedoucího správy Chersonské oblasti. Na naši ochranu byli i nějací vojáci, ale tentokrát – na rozdíl od výprav novinářů, kterých jsem se zúčastnil – ne v obrněných vozidlech, ale v civilních terénních vozidlech. Jeli jsme minibusem, ve kterém byl přítomen i voják.

Vzhledem k tomu, že ukrajinská armáda považuje volební pozorovatele za vojenské cíle, nebyli jsme předem informováni o naší trase, aby nikdo nemohl z nedbalosti oznámit, kam cesta směřuje.

Nejprve jsme se vydali do Nové Kachovky, města, které už nějakou dobu plní titulky novin téměř denně (samozřejmě ne na Západě), protože je nyní ostřelováno ukrajinskou armádou násilněji než Doněck. Hned vedle města je vodní elektrárna, kterou jsem [navštívil v květnu v rámci své tiskové cesty do Chersonu](#). Elektrárna a přehradní nádrže jsou téměř denně ostřelovány Ukrajinou. Tentokrát jsme se tam nezastavili, ale jak jsme projížděli kolem, důsledky ostřelování byly vidět.

V Novoj Kachovce jsme nejprve šli do budovy městské správy, abychom si promluvili se starostou a získali ochranné vesty a přilby kvůli ostřelování. Poté jsme šli přes ulici do kulturního centra naproti, kde byly zřízeny mobilní urny. Před budovou bylo mnoho lidí a také v budově bylo přeplněno.

Jednou z instrukcí, které jsme dostali před cestou, bylo zeptat se lidí, zda chtějí být fotografováni nebo filmováni. Důvodem je, že na Ukrajině jsou za účast v referendu vysoké tresty odnětí svobody, a proto mnoho lidí nechce být natáčeno.

V praxi to však bylo nečekaně jiné, protože strach lidí, že by se Rusko mohlo znovu stáhnout a nechat je na pospas pomstě Ukrajiny, zmizel s referendem. Lidé najednou chtěli být natáčeni, což pro mě byla v této oblasti úplně nová zkušenost.

Když jsem chtěl natočit volební urnu, lidé čekali a nevhazovali žádné hlasovací lístky. Tak jsem se jich zeptal, jestli chtějí být natočeni, a oni řekli, že mě nechtějí rušit v práci. Na mou odpověď, že jsem pozorovatel a oni mě neobtěžují, ale naopak, se smáli na kameru, když házeli své hlasovací lístky do volební urny. Jeden muž lístek dokonce držel před mým fotoaparátem s křížem pro Rusko, než ho hodil dovnitř, a řekl, že teď nemají co skrývat.

Z toho, co jsem viděl, šlo všechno správně. Doklady totožnosti byly pečlivě zkontrolovány a zaznamenány, volební místnosti zaručovaly každému, že volební rozhodnutí zůstane tajné, pokud si to přejete, což mnozí nechtěli, protože většina hlasovacích lístků v průhledných volebních urnách nebyla složena, což je důvod, proč jste mohli jasně vidět mnoho křížů pro sjednocení s Ruskem.

Volební urny jsou v podstatě jako velké kufry z průhledného plastu, které mohou volební pracovníci snadno odnést na různá mobilní volební místa, do domovů lidí, do práce a tak dále. Urny byly úhledně utěsněny, aby se zabránilo manipulaci.

Po návštěvě volební místnosti jsme byli odvezeni na místní úřad práce, kde měla být zřízena volební místnost. To však již není možné kvůli ostřelování, protože před několika dny místo zasáhla raketa. Byla zachycena protivzdušnou obranou, ale některé z havarovaných trosek explodovaly a poškodily okolní domy, včetně úřadu práce.

Poté jsme se vydali do Geničesku, což je první město, které jsem navštívil na začátku března [na své první cestě](#), a proto pro mě bylo obzvláště zajímavé vidět, jaká je tam atmosféra nyní.

Když jsme se tam dostali, bylo nám řečeno před městským kulturním centrem, že město má dnes dva svátky: za prvé, každoroční městské slavnosti u příležitosti založení města a za druhé, referendum. Proto jsme se nejprve zúčastnili půl hodiny ceremoniálu, na kterém všichni řečníci, kteří byli spokojeni se sjednocením s Ruskem, sklidili velký potlesk.

Následně byly ve dvou patrech zřízeny mobilní volební urny a fronty před stoly s hlasovacími lístky byly velmi dlouhé. Byl to opět stejný obrázek: doklady totožnosti byly pečlivě zkontrolovány, volební místnost byla chráněna před zvědavýma očima a volební urny - průhledné plastové nádoby - byly opět úhledně zapečetěny. V rozhovorech s lidmi jsem zažil skutečnou slavnostní náladu a mnozí mi řekli, že na tento den čekali roky.

Dlouho jsem mluvil se ženou a zeptal jsem se jí, proč se při mé první návštěvě lidé velmi báli vyjádřit se otevřeně proruský a místo toho potají šeptali vojákům, že by měli zůstat a už nikdy neodejít. V té době se lidé velmi báli mluvit otevřeně ze strachu z možné pomsty ukrajinských nacionalistů. Žena řekla, že se to změnilo, nyní se lidé cítí bezpečně a už se nebojí otevřeně říci, že chtějí být součástí Ruska. Potvrdila mé hodnocení, že asi 80 procent lidí tam bylo proruských. Jeden muž zasáhl do rozhovoru a řekl, že to nebylo referendum, to byl dlouho očekávaný návrat do ruské vlasti.

Potom jsme šli k volební komisi, kde se nám hlásili zaměstnanci. Hlásili velký spěch k mobilním volebním urnám, na ulici všichni obyvatelé čekali se svými průkazy v ruce na příchod volební urny. Na jiném místě došly hlasovací lístky kvůli velkým davům, a proto musel být organizován transport dalších hlasovacích lístků.

Pak jsme jeli do sousedního města, kde jsme navštívili další mobilní volební místnost. I zde to byl stejný obrázek: doklady totožnosti byly pečlivě zkontrolovány, volební místnost byla chráněna před zvědavýma očima a volební urny byly opět úhledně zapečetěny.

Poslední zastávkou byl uprchlický tábor v Gelinčesku, kde bylo ubytováno asi 150 lidí, převážně z Nové Kachovky, kteří tam před ostřelováním uprchli. Ubytovaní bylo dobré, protože Gelinčesk je rekreační středisko a tábor. Je to vlastně hotel pro turisty, kde mohou uprchlíci zůstat zdarma, jak dlouho chtějí.

Tam, jak jsme se dozvěděli, hlasovalo ten den více než 200 lidí, protože místní obyvatelé se připojili, když se dozvěděli o příchodu mobilního hlasovacího týmu. Důvodem bylo, že navzdory bezpečnostním opatřením se mnoho lidí obává, že ukrajinští teroristé by mohli například propašovat bomby do volebních místností. V uprchlickém domově se nebáli, protože je strážěn vojáky na ochranu uprchlíků a je proto před takovými teroristickými útoky v bezpečí.

Při pohledu na obrázky jsem si na zpáteční cestě všiml, že některé fotografie a videa z volebních místností by vyvolaly falešný dojem, pokud byste neznali pozadí. Vzhledem k tomu, že my, volební pozorovatelé, musíme být chráněni vojáky, některé obrázky ukazují těžce ozbrojené vojáky před nebo ve volebních místnostech. Obvykle tam nejsou, byli to naši ochránci, kteří šli s námi a zase s námi odešli.

Lidé, které jsem tam viděl a mluvil s nimi, byli všichni proruští a ve skutečné oslavné náladě a velmi upovídaní. Chtěli s námi mluvit. Pouze jeden kolega řekl, že s ním žena odmítla mluvit. To byl jediný případ, o kterém jsem zatím slyšel.

V Gelinčesku jsme také přejeli most, který jsem fotografoval v březnu. Byla to jediná poškozená stavba, kterou se Ukrajina pokusila vyhodit do povětří, když začala ruská intervence. Byla vážně poškozena. K mému překvapení je téměř znovu opraven.

most v březnu

Všude v regionu jsou plakáty, které vysvětlují lidem, jaké sociální výhody Rusko nabízí, a žádají je, aby je získali od úřadů. [Před časem](#) jsem informoval o mimořádně štědré podpoře dětí, která dalece přesahuje to, co existuje například v Německu.

Na rozdíl od Ukrajiny, kde je vše ruské zakázáno, menšiny jsou v Rusku chráněny. Například hlasovací lístky byly vytištěny v ukrajinštině a ruštině.

Tolik reportáž z referenda. Ať už dopadne jakkoli, tak vždy by se mělo dbát na přání většiny, jen to je demokracie. A tím nemám na mysli pouze východ Ukrajiny, ale také mnohá další území, na nichž si většina lidí přeje patřit k jiné zemi nebo se úplně osamostatnit, ale kvůli politickým zájmům nedemokratické vrchnosti jim to není dopřáno. V tom případě jde o nerespektování práva národů na sebeurčení...

[ZDROJ](#)

Překlad: Slovanka/Necenzurovaná Pravda